

AKT O USŁUGACH CYFROWYCH

Komentarz

redakcja naukowa Mirosław Gumularz

Katarzyna Araczewska, Agata Domańska, Mateusz Franke
Agnieszka Grzelak, Mirosław Gumularz, Tomasz Izydorzyc
Artur Piechocki, Natalia Polańska, Martyna Popiołek-Dębska
Mirosław Wróblewski, Jan Ząbczyk

AKT O USŁUGACH CYFROWYCH

Komentarz

redakcja naukowa Mirosław Gumularz

Katarzyna Araczevska, Agata Domańska, Mateusz Franke
Agnieszka Grzelak, Mirosław Gumularz, Tomasz Izydorczyk
Artur Piechocki, Natalia Polańska, Martyna Popiołek-Dębska
Mirosław Wróblewski, Jan Ząbczyk

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 25 stycznia 2024 r.

Recenzent

Dr hab. Paweł Fajgielski, prof. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

Wydawczyni

Monika Pawłowska

Redaktorka prowadząca

Joanna Cybulska

Opracowanie redakcyjne

Trzy Kropki Joanna Maź

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

Komentarze do poszczególnych przepisów napisali:

Katarzyna Araczevska: art. 25

Agata Domańska: art. 29–30

Mateusz Franke: art. 21, 26–27, 31–32, 38–39

Agnieszka Grzelak, Mirosław Wróblewski: art. 49–63

Mirosław Gumularz: art. 1–20 (z wyjątkiem pkt 4.3 komentarza do art. 1
i art. 3 lit. m), art. 22–24, 28, 44–48, 64–67, 70–73, 86–93

Tomasz Izydorczyk: załącznik

Artur Piechocki: pkt 4.3 do art. 1

Natalia Polańska: art. 68–69

Martyna Popiołek-Dębska: art. 74–85

Jan Ząbczyk: art. 3 lit. m, 33–37, 40–43

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-323-5

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462

e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	33
Przedmowa	41
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)	43
Rozdział I	
Przepisy ogólne	115
Artykuł 1. Przedmiot i zakres stosowania	115
1. Kwestie wstępne	115
1.1. DSA w kontekście dyrektywy 2000/31	115
1.2. Zmiana podejścia regulacyjnego	116
2. DSA a dyrektywa 2000/31 i ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną	119
2.1. DSA a dyrektywa 2000/31	119
2.2. DSA a ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną – przegląd wymogów	120
2.3. DSA a ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną w zakresie kluczowych pojęć	124
2.4. Konsekwencje braku stosowania ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną	125
3. Przepisy DSA a różne kategorie dostawców usług pośrednich	126
3.1. Struktura piramidy	126
3.2. Przekrój regulacji	126
4. Kwestie szczegółowe	136
4.1. Kwestia neutralności technologicznej	136
4.2. <i>Shadow banning</i> (ukryte blokowanie)	138
4.3. System nazw domen internetowych jako usługa pośrednia	140

PRZEDMOWA

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z 19.10.2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) to kompleksowa regulacja dotycząca różnych aspektów usług świadczonych drogą elektroniczną (usług społeczeństwa informacyjnego). Wskazane przepisy potocznie nazywane są „konstytucją internetu”, ponieważ odnoszą się do kluczowych aspektów jego funkcjonowania i problemów, które go dotyczą, jak np. kwestia odpowiedzialności dostawców za przechowywanie treści nielegalnych, procedury dotyczące zgłaszania i działania w zakresie treści nielegalnych, moderowania treści, reklamy, zwodniczych interfejsów, systemów rekomendacji czy usług dostępnych dla małoletnich.

Oznacza to, że prawodawca unijny uwzględnił najbardziej aktualne kwestie i wyzwania, które dotyczą regulowania nowych technologii. Zwraca na to zresztą uwagę samo DSA, podkreślając w preambule, że minęło ponad dwadzieścia lat po przyjęciu obowiązujących ram prawnych regulujących usługi online, które zostały ustanowione w dyrektywie 2000/31, a w międzyczasie pojawiły się nowe i innowacyjne modele biznesowe i usługi, takie jak internetowe serwisy społecznościowe i internetowe platformy umożliwiające konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, które pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom na przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby.

DSA to rozporządzenie nie tylko kompleksowo uwzględniające różne aspekty funkcjonowania dostawców usług w internecie, ale jednocześnie obejmujące także różne obszary regulacyjne, jak prawo konsumenckie, ochronę danych osobowych, prawo własności intelektualnej itd. Dotyczy zarówno kwestii prywatnoprawnych, jak i publicznoprawnych. Dlatego wykładnia przepisów przedmiotowego rozporządzenia wymaga rozumienia powiązań zachodzących nie tylko wewnątrz samego DSA, lecz także zachodzących między DSA a innymi aktami prawnymi, w tym RODO czy ustawą o świadczeniu usług drogą elektroniczną, która nawet po wejściu w życie DSA (i rozpoczęciu jego stosowania) w dużej mierze pozostanie w mocy.

DSA nie tylko dotyczy różnych obszarów regulacji prawnych, lecz także ma charakter interdyscyplinarny w tym sensie, że dotyczy kwestii prawnych i technicznych, a znajomość tych przepisów jest istotna nie tylko dla prawników (np. radców prawnych i adwokatów), ale także np. inspektorów ochrony danych, na co zwróciła uwagę 16.01.2024 r. Europejska Rada Ochrony Danych w dokumencie dotyczącym pozycji prawnej inspektorów ochrony danych, podkreślając wagę rozumienia przez inspektorów m.in. wymogów DSA¹.

Biorąc pod uwagę powyższe kwestie, istotnym celem, jaki przyświecał autorom komentarza, było przedstawienie omawianych zagadnień w możliwie praktyczny sposób. Z pewnością wiele z zaprezentowanych podglądów będzie poddanych weryfikacji, m.in. w ramach konkretnych spraw sądowych. Zależało nam jednak na tym, aby czytelnik rozumiał, które kwestie budzą największe wątpliwości i jakie – w ramach tych zagadnień – można zaprezentować warianty interpretacyjne. W szczególności po to, aby był w stanie przewidzieć kierunek rozstrzygnięcia konkretnych spraw. Przy tym autorzy nie uchylali się od zajęcia w ramach tych wątpliwości swojego stanowiska. Zawsze jednak wskazywali argumenty, które przemawiały za takim, a nie innym podejściem i jakie są możliwe inne rozstrzygnięcia.

DSA weszło w życie 16.11.2022 r., natomiast jego pełne stosowanie nastąpi 17.02.2024 r. (w stosunku do wszystkich podmiotów wskazanych w rozporządzeniu). W międzyczasie (czyli jeszcze przed 17.02.2024 r.) DSA znalazło zastosowanie odnośnie do kilkunastu dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych wskazanych zgodnie z art. 33 ust. 4 DSA. Pozwoliło to (na tej niewielkiej podmiotowej „próbie”) obserwować (w toku prac nad komentarzem) praktykę pierwszego okresu stosowania rozporządzenia i wyciągnąć pierwsze praktyczne wnioski co do problemów, z jakimi przy wdrożeniu tych przepisów będą się zderzać dostawcy.

Pragnę w tym miejscu serdecznie podziękować autorom poszczególnych części komentarza za ich wytrwałość i wysiłek włożony w przygotowanie swoich stanowisk. Jednocześnie należy podkreślić, że w przypadku autorów piastujących funkcje publiczne zaprezentowane stanowiska są wyrazem ich osobistych poglądów. Dziękuję także prof. Pawłowi Fajgielskiemu za pozytywną recenzję i uwagi, które zostały uwzględnione i podniosły merytoryczną wartość publikacji.

Kraków, 20.01.2024 r.

Dr Mirosław Gumularz

---

¹ Zob. https://edpb.europa.eu/system/files/2024-01/edpb_report_20240116_cef_dpo_en.pdf (dostęp: 20.01.2024 r.).

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2065

z dnia 19 października 2022 r.

w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.Urz. UE L 277, s. 1; sprost. Dz.Urz. UE L 163 z 2023 r., s. 107)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Usługi społeczeństwa informacyjnego, zwłaszcza usługi pośrednie, stały się ważną częścią unijnej gospodarki i życia codziennego obywateli Unii. Dwa dziesięcia lat po przyjęciu obowiązujących ram prawnych regulujących takie usługi, ustanowionych w dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego

¹ Dz.Urz. UE C 286 z 2021 r., s. 70.

² Dz.Urz. UE C 440 z 2021 r., s. 67.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z 5.07.2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z 4.10.2022 r.

i Rady⁴, nowe i innowacyjne modele biznesowe i usługi, takie jak internetowe serwisy społecznościowe i internetowe platformy umożliwiające konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość, pozwoliły użytkownikom biznesowym i konsumentom na przekazywanie i uzyskiwanie dostępu do informacji oraz zawieranie transakcji na nowe sposoby. Większość obywateli Unii korzysta obecnie z tych usług na co dzień. Jednakże transformacja cyfrowa i wzmożone korzystanie z tych usług przyniosły również nowe zagrożenia i wyzwania dla indywidualnych odbiorców danej usługi, przedsiębiorstw i całego społeczeństwa.

- (2) Państwa członkowskie coraz częściej wprowadzają przepisy krajowe dotyczące spraw objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzeniem lub rozważają wprowadzenie takich przepisów, nakładając w szczególności wymogi w zakresie należytej staranności obowiązujące dostawców usług pośrednich dotyczące tego, w jaki sposób podmioty te powinny podchodzić do problemu nielegalnych treści, dezinformacji online i innych zagrożeń społecznych. Takie rozbieżne przepisy krajowe mają negatywny wpływ na rynek wewnętrzny, który zgodnie z art. 26 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów i usług oraz swoboda przedsiębiorczości, biorąc pod uwagę z natury transgraniczny charakter internetu, który jest powszechnie wykorzystywany w celu świadczenia tych usług. Konieczna jest harmonizacja warunków świadczenia usług pośrednich na całym rynku wewnętrznym, aby zapewnić przedsiębiorstwom dostęp do nowych rynków i możliwości czerpania korzyści z rynku wewnętrznego przy jednoczesnym zapewnieniu większego wyboru konsumentom i innym odbiorcom usług. Do celów niniejszego rozporządzenia za „odbiorców usługi” uważa się użytkowników biznesowych, konsumentów i innych użytkowników.
- (3) Odpowiedzialne zachowanie i działanie z należyłą starannością dostawców usług pośrednich ma zasadnicze znaczenie dla bezpiecznego, przewidywalnego i godnego zaufania środowiska internetowego oraz dla umożliwienia obywatelom Unii i innym osobom korzystania z przysługujących im praw podstawowych zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), w szczególności z wolności wypowiedzi i informacji, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do niedyskryminacji, a także z wysokiego poziomu ochrony konsumentów.
- (4) Dlatego też, w celu ochrony rynku wewnętrznego i poprawienia jego funkcjonowania należy ustanowić zestaw jednolitych, skutecznych i proporcjonalnych obowiązkowych zasad na poziomie Unii. Niniejsze rozporządzenie zapewnia

---

⁴ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 8.06.2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.Urz. UE L 178, s. 1).

warunki umożliwiające wprowadzanie innowacyjnych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym i zwiększanie ich skali. Zbliżenie krajowych środków regulacyjnych na poziomie Unii dotyczących wymogów obowiązujących dostawców usług pośrednich jest konieczne w celu uniknięcia fragmentacji rynku wewnętrznego i położenia jej kresu oraz zapewnienia pewności prawa, a tym samym ograniczenia niepewności po stronie deweloperów i wspierania interoperacyjności. Stosowanie wymogów neutralnych pod względem technologicznym nie powinno utrudniać innowacji, lecz je stymulować.

- (5) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do dostawców niektórych usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z definicją w dyrektywie (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵, tj. każdej usługi normalnie świadczonej za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy. W szczególności niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do dostawców usług pośrednich, w szczególności usług pośrednich polegających na świadczeniu usług znanych jako usługi „zwykłego przekazu”, „cachingu” i „hostingu”, biorąc pod uwagę, że wykładniczy wzrost korzystania z tych usług, głównie we wszelkiego rodzaju zgodnych z prawem i użytecznych społecznie celach, zwiększył również ich rolę w pośrednictwie w zakresie niezgodnych z prawem lub w inny sposób szkodliwych informacji i działań oraz ich rozpowszechnianiu.
- (6) W praktyce niektórzy dostawcy usług pośrednich pośredniczą w zakresie usług, które mogą, ale nie muszą być świadczone drogą elektroniczną, takich jak zdalne usługi technologii informacyjnej, transport, zakwaterowanie lub usługi doręczeń. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do usług pośrednich i nie powinno mieć wpływu na wymogi określone w prawie Unii lub prawie krajowym dotyczące produktów lub usług, których świadczenie odbywa się poprzez usługi pośrednie, w tym w sytuacjach, w których usługa pośrednia stanowi integralną część innej usługi, która nie jest usługą pośrednią zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (7) Aby zapewnić skuteczność przepisów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz równe warunki działania na rynku wewnętrznym, przepisy te powinny mieć zastosowanie do dostawców usług pośrednich, niezależnie od ich miejsca siedziby lub miejsca, w którym się znajdują, o ile oferują oni usługi w Unii, czego dowodem jest istotne powiązanie z Unią.
- (8) Należy uznać, że takie istotne powiązanie z Unią zachodzi, jeżeli dostawca usług ma siedzibę w Unii lub, w przypadku braku takiej siedziby, jeżeli liczba odbiorców usługi w co najmniej jednym państwie członkowskim jest znaczna

---

⁵ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z 9.09.2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.Urz. UE L 241, s. 1).

w stosunku do liczby ludności danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich lub na podstawie ukierunkowania działalności na co najmniej jedno państwo członkowskie. To, czy działalność jest ukierunkowana na co najmniej jedno państwo członkowskie można ustalić na podstawie wszelkich istotnych okoliczności, w tym takich czynników, jak posługiwanie się językiem lub walutą, których powszechnie używa się w tym państwie członkowskim, lub możliwość składania zamówień na produkty lub usługi, lub korzystanie z odpowiedniej domeny najwyższego poziomu. Ukierunkowanie działalności na państwo członkowskie może również wynikać z dostępności aplikacji w danym krajowym sklepie z aplikacjami, z obecności reklam na rynku lokalnym lub z posługiwania się w reklamach językiem używanym w tym państwie członkowskim, lub z zarządzania relacjami z klientem polegającego na przykład na obsłudze klientów w języku powszechnie używanym w tym państwie członkowskim. W przypadku gdy dostawca usług kieruje swoją działalność do co najmniej jednego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁶, należy również domniemywać, że zachodzi istotne powiązanie. Natomiast sama tylko techniczna dostępność strony internetowej z Unii nie może, wyłącznie na tej podstawie, być uznana za ustanawiającą istotne powiązanie z Unią.

- (9) Niniejsze rozporządzenie w pełni harmonizuje przepisy mające zastosowanie do usług pośrednich na rynku wewnętrznym w celu zapewnienia bezpiecznego, przewidywalnego i budzącego zaufanie środowiska internetowego, przeciwdziałania rozpowszechnianiu nielegalnych treści w internecie oraz zagrożeniom społecznym, jakie może stwarzać rozpowszechnianie dezinformacji lub innych treści, w którym to środowisku prawa podstawowe zapisane w Karcie są skutecznie chronione, a innowacje są wspierane. W rezultacie – o ile nie jest to wyraźnie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu – państwa członkowskie nie powinny przyjmować lub utrzymywać w mocy dodatkowych wymogów krajowych w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia, ponieważ miałyby to wpływ na bezpośrednie i jednolite stosowanie w pełni zharmonizowanych przepisów mających zastosowanie do dostawców usług pośrednich zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia. Nie powinno to wykluczać możliwości stosowania innych przepisów krajowych mających zastosowanie do dostawców usług pośrednich, zgodnie z prawem Unii, w tym dyrektywą 2000/31/WE, w szczególności z jej art. 3, w przypadku gdy przepisy prawa krajowego służą realizacji uzasadnionych celów leżących w interesie publicznym, innych niż cele niniejszego rozporządzenia.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z 12.12.2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.Urz. UE L 351, s. 1).

(10) Niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla innych aktów prawa Unii regulujących świadczenie usług społeczeństwa informacyjnego w ujęciu ogólnym, regulujących inne aspekty świadczenia usług pośrednich na rynku wewnętrznym lub określających i uzupełniających przepisy zharmonizowane określone w niniejszym rozporządzeniu, takich jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE⁷, łącznie z jej przepisami dotyczącymi platform udostępniania plików wideo, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148⁸, (UE) 2019/1150⁹, (UE) 2021/784¹⁰ i (UE) 2021/1232¹¹ oraz dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹², jak również przepisy prawa Unii ustanowione w rozporządzeniu w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych oraz w dyrektywie ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące mianowania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych.

Podobnie w celu zapewnienia jasności niniejsze rozporządzenie powinno pozostawać bez uszczerbku dla prawa Unii dotyczącego ochrony konsumentów, w szczególności, rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394¹³ i (UE) 2019/1020¹⁴ oraz dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady

---

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z 10.03.2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.Urz. UE L 95, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1148 z 20.06.2019 r. w sprawie wprowadzenia do obrotu i stosowania prekursorów materiałów wybuchowych, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 98/2013 (Dz.Urz. UE L 186, s. 1).

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z 20.06.2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz.Urz. UE L 186, s. 57).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/784 z 29.04.2021 r. w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie treści o charakterze terrorystycznym (Dz.Urz. UE L 172, s. 79).

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1232 z 14.07.2021 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy 2002/58/WE w odniesieniu do wykorzystywania technologii przez dostawców usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów do przetwarzania danych osobowych i innych danych do celów zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie (Dz.Urz. UE L 274, s. 41).

¹² Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12.07.2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.Urz. UE L 201, s. 37).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z 12.12.2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z 20.06.2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz.Urz. UE L 169, s. 1).

Prezentowany komentarz szczegółowo omawia rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z 19.10.2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE – tzw. akt o usługach cyfrowych. Jest to regulacja, która ma na celu wzmocnienie bezpieczeństwa przestrzeni cyfrowej i wprowadzenie nowych standardów w zakresie usług świadczonych drogą elektroniczną.

Akt o usługach cyfrowych nie tylko całościowo uwzględni różne aspekty funkcjonowania dostawców usług w internecie, ale też odnosi się do prawa konsumenckiego, ochrony danych osobowych i prawa własności intelektualnej.

W opracowaniu zaprezentowano m.in.:

- odpowiedzialność dostawców za przechowywanie treści nielegalnych,
- procedury zgłaszania treści nielegalnych,
- zagadnienia dotyczące moderowania treści, reklamy, zwodniczych interfejsów, platform pośredniczących między przedsiębiorcami i konsumentami,
- problematykę usług dostępnych dla małoletnich.

Wszystkie te zagadnienia są przedstawione w sposób praktyczny, często przy wykorzystaniu schematów oraz tabel, a także przykładów ułatwiających zrozumienie omawianych regulacji.

Publikacja jest przeznaczona dla prawników, w szczególności radców prawnych, adwokatów, sędziów, inspektorów ochrony danych, członków działów compliance, pracowników administracji rządowej i samorządowej oraz dla dostawców usług internetowych.

Mirosław Gumularz – doktor nauk prawnych; radca prawny; audytor wiodący w zakresie bezpieczeństwa informacji; wykładowca na studiach podyplomowych z ochrony danych osobowych i nowych technologii; w zakresie swojej praktyki zawodowej oraz naukowej specjalizuje się w szeroko pojętym prawie nowych technologii; jako doradca społeczny ds. ochrony danych osobowych w Ministerstwie Cyfryzacji brał udział w pracach nad wdrożeniem RODO do polskiego porządku prawnego; autor wielu publikacji z zakresu prawa nowych technologii, ochrony danych osobowych oraz usług świadczonych drogą elektroniczną, m.in. komentarza do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (2019).

9 788383 583235 W01P01

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

9 788383 583235

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL

